

Ježíš Kristus, Boží Syn a Pán (KKC 430 – 451)

„...mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil.“ (Jan 2,23)

Úvod

Jedno latinské přísloví zní: Nomen omen. Jde přeložit jako: Jméno je znamení.

Jméno vyovídá něco důležité o svém nositeli. Někdy by jedno jméno mohlo být zavádějící a tak bývá doplněno dalšími jmény či tituly, které ještě upřesňují, s kým máme tu čest.

Například německé jméno Klaus. Je odvozeno od jména Mikuláš. Jak víme, Mikuláš rád tajně pomáhal lidem, kteří to potřebovali. A protože svým jednáním zmírňoval křivdy a nespravedlnost, právem ho nazýváme svatým.

A tím se zásadně liší od jiných Klausů, kteří ač s podobným jménem, svatými být nazváni nemohou, přestože také tajně svým přátelům úspěšně pomáhají...

Všechny části jména jsou tedy důležité a společně charakterizují osobu, která je užívá.

Dnes je svátek Křtu Páně. Pro nás je křest okamžikem, kdy získáváme jméno, kterým nás jednou Kristus zavolá na věčnost. Pro Ježíše to byla chvíle, kdy bylo jeho jméno rozšířeno, upřesněno a veřejně představeno celému světu. **A my se dnes máme zamyslet nad tím, co znamená, když se řekne: Pán Ježíš Kristus, jednorozený, milovaný Syn Boží.**

Ježíš – „Bůh zachraňuje“

Jméno Ježíš pochází z řeckého Jesús, odvozeného z hebrejského Ješua: „Jahve je záchrana“.

Bůh nás zachraňuje před hříchem a smrtí skrze svého Syna Ježíše.

Jak říká Písmo: „...není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.“ (Sk 4,12)

O síle jména Ježíš se přesvědčili učedníci, kteří jeho vyslovením konali zázraky. „Petr však řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: „Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod“!“ (Sk 3,6)

Jména Ježíš se bojí zlí duchové a jeho vzývání je nejlepší ochrana před satanem: „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony a mluvit novými jazyky...“ (Mk 16,17)

Jméno Ježíš je proto středem křesťanské modlitby a mučedníci odcházeli ze světa se slovem Ježíš na rtech. Mějme ho v úctě a neberme ho nadarmo!

Kristus – pomazaný, Mesiáš

Jméno Kristus je odvozeno z řeckého Christos, což je překlad hebrejského mašiah (mesiáš) a znamená „pomazaný“.

V Izraeli bývalo pomazání kněze, proroka či krále znamením, že je ke svému úkolu vyvolen Bohem. **A Ježíš je knězem, prorokem i králem, kterého Bůh vyvolil od věčnosti.** Že je očekávaným Mesiášem, potvrdil svým zmrtvýchvstáním.

Nám to připomíná, že na svět nepřicházíme náhodou nebo omylem. Každého z nás posílá Bůh do světa, abychom do něj vnesli něco dobrého. Při křtu jsme podobně jako Ježíš pomazáni na kněze (abychom sloužili Bohu a přinášeli oběti), proroky (abychom poznávali Boží vůli, moudrost, krásu a podávali o ní svědectví) a krále (abychom vládli svému životu a pečovali o ty, které nám Bůh svěřil).

Jednorozený Syn Boží

Tomuto titulu se dá rozumět dvěma způsoby:

Boží syn byl titul, který se v SZ dává andělům, synům Izraele a jejich králům. Vyjadřuje adoptivní synovství všech členů vyvoleného národa.

Druhý způsob jak chápat tento titul nám ukazuje Písmo svaté, kde Petr o Ježíšovi vyznává: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha.“ (Mt 16,16) Zde se nejedná o symbolické, ale doslovné vyjádření. Je to konstatování pravdy. Ježíš je jediný skutečný jednorozený Boží Syn, vyvolený k záchraně světa.

Jak slyšíme v dnešním evangeliu, sám Bůh o něm říká: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“ (Lk 3,22)

Ježíš tedy není jen pravý člověk, je také pravý Bůh. V něm se spojuje lidská přirozenost a božská moc, které vítězí nad hříchem a smrtí a nabízí záchranu lidem.

Jak už zaznělo výše, své božství dosvědčil svým zmrtvýchvstáním.

Pán – Hospodin

Protože židé nesměli vyslovit Boží jméno, používali místo něj slovo Pán, či Hospodin. Nový zákon pak užívá tento titul jak pro Boha Otce, tak i pro Ježíše, který je tím uznáván za Boha. (KKC 446)

A že je Ježíš skutečným Pánem, dokazuje svými zázraky na přírodě, na lidech, které uzdravuje, osvobozuje od zla, i na sobě, když vstane z mrtvých. Není moci, síly ani zákona, které by mu nebyly podřízeny.

Ježíš je Pán, je klíčem, středem a cílem celých lidských dějin. (KKC 450) Proto obsahuje křesťanská modlitba titul „Pán“, ať ve výzvě k modlitbě: „Pán s vámi“, nebo na závěr modlitby: „...skrze našeho Pána, Ježíše Krista.“

Závěr

Evangelista Jan napsal: „Těm pak, kteří věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (Jan 1,12)

Věřit ve jméno Ježíše Krista, Božího Syna, našeho Pána, znamená vědět co toto jméno vypovídá a žít podle toho.

Čerpat z Ježíšova jména příklad, následovat ho, opírat se o jeho moc v každodenním životě.

Mezi známé ruské modlitby patří opakování věty: „Ježíši, smiluj se nade mnou.“ Je to vzácná modlitba, ve které můžeme naplno pocítit sílu jména Ježíš. Každému, kdo se ji modlí (opakuje pořád dokola) v nějaké těžké situaci, přinese do duše pokoj a naději. Až vám bude někdy úzko, vzpomeňte si na to.

Kéž s radostí neseme jméno křesťan a děláme mu čest svým každodenním životem. Amen.